

dretallet har stillet, er, om jeg saa maa sige, mindre vel motiveret, idet Lagtingets Forretninger vistnok efter det Forslag vilde blive meget vanskeliggjorte. Det er foreslaaet, at Amtmanden ikke skal være Formand, men at Tinget selv skal vælge sin Formand. Der staar imidlertid intet om, hvem der skal træde i Amtmandens Sted som Regeringens Repræsentant, og det maa dog antages at have nogenlunde stor Betydning, at man i Lagtinget har en Repræsentant for Regeringen. Ihvorvel jeg ved, at den højtærede Justitsminister nærer meget stor og levende Interesse for Færøerne og er specielt Minister for Færøerne, tror jeg nu ikke, at han vil begive sig til Lagtinget og blive paa Færøerne en 2-3 Maaneder om Aaret. Færøernes Befolkning og Lagtinget i Særdeleshed vilde blive overordentlig glade ved en saadan Rejse, og det er ogsaa muligt, at det høje Mindretals Partifæller vilde være det, men jeg tror, at af Hensyn til Statens Interesser er det absolut umuligt, at en saadan Rejse kunde ske.

Lagtinget har jo mange Gange beskæftiget sig med Spørgsmaalet om at faa Lov til at vælge sin egen Formand, og at Amtmanden skulde udgaa som Ordstyrer. Men i de mange Forslag, der have været fremme i Lagtinget desangaaende, kender jeg intet Tilfælde, hvor der ikke samtidig er indført en Bestemmelse om, at Staten skal have en eller anden, der fungerer som Regeringens Repræsentant, Regeringens Tillidsmand, kgl. Kommissarius — ja, der har været givet mange Navne for denne Stilling som Regeringens Repræsentant. Jeg tror, det er absolut nødvendigt, for at Forhandlingerne kunne føres paa et sundt og praktisk Grundlag, at have en Regeringsrepræsentant der oppe, thi at Regeringen skulde forhandle direkte med Formanden i Lagtinget uden at have en Mellemand eller en Repræsentant deroppe, tror jeg, er umuligt for Lagtingets Arbejde, det tror jeg ikke kan gaa.

Dernæst forbavser det mig i allerhøjeste Grad, at den Formand, som Mindretallet har foreslaaet skal vælges af Færøernes Lagting, ikke alene skal have Stemmeret, men endog dobbelt Stemmeret. Det kommer han nemlig til at have endnu efter § 10 i Lagtingsloven, hvor der staar: „I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget“. Det, som man altsaa den Gang har bestemt skulde gælde med Hensyn til Amtmanden, overføres man nu paa den ny Formand. Naar man vil gaa frem efter demokratiske Principper,

synes jeg, at det rigtige er, at man saa stiller Formanden saaledes, at han ingen som helst Stemmeret skal have i Stedet for som her at give ham dobbelt Stemmeret, thi, som det nu er, faar, naar Stemmerne staa lige, det Parti, Amtmanden stemmer med, Overtaget.

Dernæst vil ogsaa det Forhold indtræffe, hvis Mindretallets Forslag vedtages, hvad jeg nu ikke tror, det gør, at vi ikke derfor blive Amtmanden kvit, men han faar ydermere en ganske umotiveret Stilling i Tinget, idet han til Dels vil blive en Slags Overformynder, Overformand i Lagtinget. Naar Mindretallet har tilladt sig at stille det Ændringsforslag, som findes i Betænkningen, ser det ud til, at Mindretallet ikke har været opmærksomt paa, at hele det nærværende Forslag kun tilsigter Ændringer i Lagtingsloven. Men der bestaar desforuden mange Paragraffer endnu af den oprindelige Lagtingslov, hvori Amtmandens forskellige Funktioner omhandles. Selv om vi altsaa faa Sagen ordnet saa demokratisk nu, at vi faa vor egen Formand siddende paa Formandspladsen, kan Amtmanden en skønne Dag, medens vi have en Sag under Behandling, komme ind i Lagtinget og sige: Nu stiller jeg Forhandlingerne i Bero, nu skal der ikke tales mere! Det vilde forekomme mig at være næsten at gaa fra Asken og i Ilden. Vi maa huske paa, at hele Lagtingsloven er i Grunden lavet som et Skjold omkring Amtmanden, baseret paa Amtmanden. Tage vi Amtmanden ud fra et Sted, maa vi absolut ogsaa tage ham ud fra de fleste andre Steder. Mindretallet har taget ham ud fra et Sted, men han gaar endnu igen paa 7 forskellige Steder i den gamle Lagtingslov. Hvis altsaa nu Lagtinget tager en Beslutning under det demokratiske Styre med vor egen Formand, kan Amtmanden komme ind og sige: Denne Beslutning stiller jeg i Bero, den skal ikke videre fremmes! Han har Raadighed over Lagtingets forskellige Fonds og Kasser, kan anvise og foretage forskellige Ting, naar Lagtinget ikke er samlet. I det hele taget vilde Amtmandens Opræden derfor efter Mindretallets Forslag blive end mere overformynderisk overfor Lagtingets Forhandlinger i Almindelighed og Forretningsgangen i det hele, end Tilfældet er nu, for nu kan man da nogenlunde finde sig i det, da Amtmanden gør det i Egenskab af Formand, men at Amtmanden ogsaa skulde have denne privilegerede Indflydelse paa Lagtinget, efter at vi have faaet vor egen Formand, tror jeg vilde være saa uprak-